

Benkő András köszöntése

(elhangozott a Romániai Magyar Zenetársaság ülésén)

Nagyrabecsült tanárunk, kedves barátunk, Benkő András, családpszichológusoktól tanult evidencia, hogy ahol három nemzedék él egyazon háztartásban, az új nemzedék nagyobb eséllyel indul az életbe, mint ott, ahol a szülők csak egymagukban, nagyszülők nélkül nevelik gyermekeiket. Ugyanez a társadalom nagyobb sejtjeire is áll: minden közösségnek elemi érdeke, hogy legyenek öregei, akiknek szakmai és történelmi tapasztalata semmivel sem helyettesíthető. Az időseink iránti tiszteletnyilvánítás maga is közösségalkító és megtartó erő.

Ne haragudj reánk, hogy hetvenedik születésnapod alkalmából eltekintünk a tényekről — egészséged és munkabírádod töretlenségéről — és nagy öregekké avatunk. Biztosítalak tudjuk, neked nincs szükség az effajta előlőtetésre. Nekünk, az itt egybegyűlteknek és a távolmaradott, de idegondoló romániai magyar muzikusoknak kellesz immár nem csak akként ami vagy, hanem akként is, aminek máról tartunk.

Nagyenvedei képzős éveidben Veress Gábor tanítvánnyá voltál; hányan tanúi még ma a kiváló református egyházzeneész és pedagógus nagyságának? A kolozsvári Magyar Konzervatóriumban, majd a Magyar Művészeti Intézetben, majd a Gh. Dima Zenekonzervatóriumban órásként tanítottak, mint — hogy csak ezért mondjak — Nagy István állhatatosságod jele, hogy 1960-ból, amikor a főiskolát elvégezted, hatvanöt éves korodra egyazon munkahelyen tanítottál tanulóéveid iskoláiban, illetve abban az intézetben, amellyé az lett: az évek-évtizedek folyamán, előbb, mint mestered.

népesített falusi iskoláknak köszönhető. Amíg egyes falvak iskoláiban 2—3 tanuló létezik, és náluk jóval több a tanár, addig a nagyvárosokban néhol három-négy váltásban folyik a tanítás a több mint negyvenes létszámú osztályokban — így a Măgărești és a Monoștir negyedben — 1980 óta ugyanis szűnnek az iskolák építé-

Lakatos István tanársegédje, majd önállóan. Büszkéek voltunk rád, amikor 1977-ben, Bartók és Románia című értekezéssel a zene tudományok doktorává lettél — elsőként a romániai magyarok közül.

Zenei múltunk számtalan tényét tartad föl és világítottad meg. Írásaid címjegyzéke, melyet zene tudós leányod állított össze, könyvnyi terjedelmű. Elképzeljük, hány kész munkád várja a kiadást. Tudjuk, számtalan további munkád összegyűjtött adatai, adatlapok százezrei várják, hogy földolgozd őket.

Hadd ne emeljek ki egyet se a zene történelmi pályádat jelző címek közül. Azt azonban nem hagyhatom említetlenül, hogy bármikor kész voltál a mások szövegein való munkálkodásra is — például a nagy Seprődi-szöveggyűjtemény és a Zene tudományi írások utóbbi három kötetének szerkesztőjeként. Arra is telttel erődből, hogy ne csak a zene történetírásban, hanem a zeneelméleti kutatásban és a népszerűsítő zeneirodalomban is nyomot hagyj marad után.

Amikor a közösség elhívott, közügyi szerepre választott, sosem mondtál nemet, lelt légyen a hívó az EMKE vagy a Református Egyház, a Bartók Béla Dalosszövetség vagy a Romániai Magyar Zenetársaság, amelynek előtem voltál előke.

A Romániai Magyar Zenetársaság választmányja a társaság tiszteleti tagjává választott és ezzel a mai felolvasó-délelőttel köszönt hetvenedik életéved betöltése alkalmából. Tudjuk, mennyire puritán ember vagy, mennyire nem szereted a hűhót. Kérünk, érts meg minket. Ez nem hűhó, s még csak nem is csak tisztelgő aktus. Téged dicsérvén magunkat is erősítjük. Magunknak is kívánjuk, hogy sok évet élj még alkotó erőddel teljében, jó kedvvel, békében.

Isten áldjon!

László V. Ferenc